

Minister Klimatu i Środowiska

DLL-WOPL.816.1.2021.ES

Warszawa, dnia 06-10-2021 r.

POLSKI ZWIĄZEK ŁOWIECKI
ZARZĄD GŁÓWNY
WPLYNĘŁO

2021 -10- 12

Otrzymuje dział

L. dz.

NRK
3975

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 oraz art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), dalej zwanej także „Kpa”, po ponownym przeprowadzeniu postępowania wszczętego z urzędu w dniu 10 września 2019 r. w sprawie niezgodności z przepisami prawa lub postanowieniami Statutu Polskiego Związku Łowieckiego, stanowiącego załącznik do uchwały XXIV Krajowego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego z dnia 16 lutego 2019 r., uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej podjętych w dniu 4 września 2019 r.

umarzam postępowanie.

UZASADNIENIE

Minister Środowiska 10 września 2019 r. wszczął postępowanie w sprawie niezgodności z przepisami prawa lub postanowieniami Statutu Polskiego Związku Łowieckiego, stanowiącego załącznik do uchwały XXIV Krajowego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego z dnia 16 lutego 2019 r. (dalej zwanego także „Statutem PZL”), uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej podjętych w dniu 4 września 2019 r. Zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz postanowienie o wstrzymaniu wykonania uchwał otrzymali Naczelna Rada Łowiecka i Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego.

W dniu 4 września 2019 r. odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Naczelnej Rady Łowieckiej (dalej zwanej także „NRŁ” lub „Radą”) zwołane na podstawie § 84 ust. 4 pkt 2 lit. b Statutu PZL. W posiedzeniu wzięło udział 47 członków Naczelnej Rady Łowieckiej.

Naczelna Rada Łowiecka na posiedzeniu w dniu 4 września 2019 r., zwołanym na podstawie § 84 ust. 4 pkt 2 lit. b Statutu PZL, podjęła uchwały:

- 1) w sprawie zmiany porządku obrad Naczelnej Rady Łowieckiej zwołanego na podstawie § 84 ust. 4 pkt 2 lit. b Statutu PZŁ (liczba głosów za 35, przeciw 10);
- 2) nr 215/2019 w sprawie wotum zaufania dla Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej (liczba głosów za 17, przeciw 26, wstrzymało się 1);
- 3) nr 216/2019 w sprawie odwołania Kolegi Rafała Malca z funkcji Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (liczba głosów za 24, przeciw 22);
- 4) nr 217/2019 w sprawie odwołania Kolegi Antoniego Przybylskiego z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (liczba głosów za 28, przeciw 16, wstrzymało się 1);
- 5) nr 218/2019 w sprawie odwołania Kolegi Andrzeja Hince z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (liczba głosów za 32, przeciw 12);
- 6) nr 219/2019 w sprawie odwołania Kolegi Radosława Cywińskiego z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (liczba głosów za 29, przeciw 15);
- 7) nr 220/2019 w sprawie odwołania Kolegi Andrzeja Skibińskiego z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (liczba głosów za 28, przeciw 17);
- 8) nr 221/2019 w sprawie powołania Kolegi Pawła Piątkiewicza na funkcję Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (liczba głosów za 24, przeciw 21, wstrzymało się 1);
- 9) nr 222/2019 w sprawie powołania Kolegi Sławomira Strzelczyka na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (liczba głosów za 22, przeciw 19, wstrzymało się 2);
- 10) nr 223/2019 w sprawie powołania Kolegi Romana Dziedzica na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (liczba głosów za 24, przeciw 20, wstrzymało się 0);
- 11) nr 224/2019 w sprawie powołania Kolegi Zygmunta Łukaszczyka na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (liczba głosów za 23, przeciw 20, wstrzymało się 1);
- 12) nr 225/2019 w sprawie powołania Kolegi Dariusza Zalewskiego na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej (liczba głosów za 23, przeciw 17, wstrzymało się 3);
- 13) nr 226/2019 w sprawie wniosku o odwołanie Kolegi Andrzeja Perlińskiego z funkcji łowczego okręgowego PZŁ w Częstochowie (liczba głosów za 34, przeciw 0, wstrzymało się 2);
- 14) nr 227/2019 w sprawie uchylenia uchwały nr 163/2019 Zarządu Głównego Polskiego Związku Łowieckiego z dnia 12 sierpnia 2019 r. w sprawie powołania Łowczego Okręgowego PZŁ w Warszawie (liczba głosów za 30, przeciw 7, wstrzymało się 1);
- 15) nr 228/2019 w sprawie rozpatrzenia odwołania z dnia 11 lipca 2019 r. złożonego przez delegata Kol. Roberta Gajdę od uchwały nr 11 XI Okręgowego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego z dnia 30 czerwca 2019 r. w sprawie wyboru kandydatów na stanowisko łowczego okręgowego (liczba głosów za 33, przeciw 2);
- 16) nr 229/2019 w sprawie zmian regulaminów prób i konkursów pracy psów myśliwskich (liczba głosów za 27, przeciw 5, wstrzymało się 1)

W dniu 4 października 2019 r. Minister Środowiska wydał decyzję DL-ZŁ.416.11.2019, którą:

- 1) uchylił uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. w sprawie zmiany porządku obrad NRL zwołanego na podstawie § 84 ust. 4 pkt 2 lit. b Statutu PZŁ w części dotyczącej pkt 5 porządku obrad w zakresie dotyczącym głosowania nad wotum zaufania dla prezydium NRL oraz uwarunkowania od negatywnego wyniku tego głosowania nad kolejnymi uchwałami;
- 2) uchylił w całości uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 215/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie wotum zaufania dla Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej;
- 3) uchylił w całości uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 222/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie powołania Kolegi Sławomira Strzelczyka na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej;
- 4) uchylił w całości uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 223/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie powołania Kolegi Romana Dziedzica na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej;
- 5) uchylił w całości uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 224/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie powołania Kolegi Zygmunta Łukaszczyka na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej;
- 6) uchylił w całości uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 225/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie powołania Kolegi Dariusza Zalewskiego na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej.

W uzasadnieniu decyzji Minister Środowiska argumentując uchylenie uchwały w sprawie zmiany porządku obrad Naczelnej Rady Łowieckiej zwołanego na podstawie § 84 ust. 4 pkt 2 lit. b Statutu PZŁ w części dotyczącej pkt 5 porządku obrad oraz uchylenie uchwały nr 215/2019 wyjaśnił: „Brak jest w Statucie przepisu, który umożliwiałby Naczelnej Radzie Łowieckiej podejmowanie uchwał w przedmiocie udzielenia bądź nieudzielenia wotum zaufania dla Prezydium Rady. Pojęcie „wotum zaufania” nie występuje zarówno w przepisach Statutu jak i ustawy Prawo łowieckie. Tym samym Naczelna Rada Łowiecka podejmując przedmiotową uchwałę działała bez podstawy prawnej i wykroczyła poza swoje statutowe kompetencje.”.

Minister Środowiska uzasadniając swoją decyzję odnośnie uchwał: nr: 222/2019 w sprawie powołania Kolegi Sławomira Strzelczyka na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; 223/2019 w sprawie powołania Kolegi Romana Dziedzica na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; 224/2019 w sprawie powołania Kolegi Zygmunta Łukaszczyka na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; 225/2019 w sprawie powołania Kolegi Dariusza Zalewskiego na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej, stwierdził, co następuje:

„Zgodnie z 83 ust. 1 Statutu Naczelna Rada Łowiecka wybiera spośród swoich członków prezesa i jego zastępców. Regulacja ta wskazuje, że w skład Prezydium Rady wchodzi 5 stanowisk, tj. stanowisko prezesa oraz cztery odrębne stanowiska zastępców prezesa. Oznacza to, że wybór powinien się odbywać odrębnie na każde z wyżej wymienionych stanowisk z czego należy wywodzić,

iz do głosowania nad wyborem na każde z tych stanowisk powinna być sporządzona oddzielna lista kandydatów. Tymczasem z analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci wydruków potwierdzających przebieg/wyniki głosowań podczas posiedzenia zwołanego na podstawie 84 ust. 4 pkt 2 lit. b Statutu w dniu 4 września 2019 r. wynika, iż głosowania odbywały się nie na każde z czterech stanowisk zastępców prezesa odrębnie, lecz na wszystkie te stanowiska łącznie w oparciu o jedną listę kandydatów. Powyższe oznacza, iż głosowania odbyły się z naruszeniem Statutu, a tym samym podjęte w ich wyniku uchwały nr: 222/2019, 223/2019, 224/2019, 225/2019 należy uznać za niezgodne ze Statutem."

Minister Środowiska wskazał, że zgodnie z art. 104 § 2 Kpa decyzja ma charakter częściowy. Postępowanie w części dotyczącej pozostałych uchwał zostanie zakończone w odrębnym terminie.

W dniu 14 października 2019 r. Pan Rafał Malec złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Ministra Środowiska z dnia 4 października 2019 r. DL-ZŁ.416.11.2019.

Przedmiotowej decyzji skarżący zarzucił naruszenie:

1) art. 7 K.p.a., art. 9 K.p.a. oraz art. 10 § 1 K.p.a. w zw. z art. 28 K.p.a. poprzez brak uznania go za stronę postępowania, a w konsekwencji brak informowania strony o prowadzonym postępowaniu, w szczególności o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogły mieć wpływ na ustalenie jej praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego, a ponadto uniemożliwienie stronie wzięcia czynnego udziału w każdym stadium postępowania, wypowiedzenia się co do zgromadzonych dowodów oraz dokonanie oceny w sposób dowolny, podczas gdy stanowisko wnioskodawcy było niezbędne do ustalenia prawdy obiektywnej,

2) art. 11 K.p.a. w zw. z art. 107 § 3 K.p.a. poprzez brak uzasadnienia faktycznego i ograniczenie uzasadnienia prawnego decyzji w odniesieniu do uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. o numerach 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019 oraz 221/2019 jedynie do ogólnikowego sformułowania o podleganiu wykonaniu ww. uchwał, uniemożliwiających jego weryfikację, w szczególności brak analizy stanu faktycznego i prawnego w odniesieniu do ww. uchwał, podczas gdy prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne winno zawierać wyjaśnienie przesłanek, którymi kierował się organ przy wydawaniu decyzji,

3) art. 35a ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. - *Prawo łowieckie* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1683), dalej zwanej także „Prawo łowieckie”, poprzez brak stwierdzenia nieważności uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. o numerach 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019 oraz 221/2019 jako niezgodnych z przepisami prawa, podczas gdy ww. uchwały naruszyły art. 32a ust. 2, art. 32 ust. 3 ustawy Prawo łowieckie oraz § 83 ust. 1 i § 82 ust. 3 Statut PZŁ,

4) zasad logiki i doświadczenia życiowego poprzez brak stwierdzenia nieważności uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. o numerach 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019 oraz 221/2019, podczas gdy ich nieważność, względnie uchylenie było logicznym następstwem uchylenia uchwały o zmianie porządku obrad oraz uchwały 215/2019.

W dniu 31 stycznia 2020 r. Pan Paweł Piątkiewicz, po wcześniejszym zapoznaniu się w dniu 24 stycznia 2020 r. ze zgrupowanym materiałem dowodowym, skierował do Ministra Klimatu pismo zatytułowane „Stanowisko w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Ministra Środowiska”. W piśmie przedstawił argumenty przeciw kwestionowaniu możliwości odwołania członków Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej i jej Prezesa. Wskazał, że: żaden przepis Prawa łowieckiego oraz Statutu PZŁ nie uzależnia odwołania członków Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej i jej Prezesa od udzielenia wotum nieufności; organem PZŁ nie jest Prezydium NRL, poszczególni jej członkowie oraz Prezes NRL w związku z czym nie stosuje się do nich przepisów o kadencyjności organów PZŁ; przepis art. 32 ust 2 oraz art. 35 Prawa łowieckiego wprowadza pojęcie kadencji wspólnej co oznacza, że w uzupełnienie składu członków organu następuje na okres do końca kadencji wspólnej, co powoduje, że możliwym jest odwoływanie osób będących organem PZŁ w trakcie kadencji, a skoro możliwe jest w organach PZŁ to tym bardziej w strukturze NRL; przepis art. 35 ust. 3 Prawa łowieckiego przewiduje jedynie nieodwołalność Sędziów Dyscyplinarnych i Rzeczników Dyscyplinarnych i jest to katalog zamknięty; członkowie innych organów PZŁ mogą zostać odwołani w trybie i na zasadach określonych w Statucie PZŁ (§ 111 ust. 5); przepisu § 111 ust. 5 Statutu PZŁ nie stosuje się do Prezydium NRL i jej członków gdyż nie są to organy PZŁ; pojęcia Prezydium NRL i jej członków i Prezesa nie zawiera Prawo łowieckie, lecz Statut PZŁ i Regulamin obrad NRL; odwołanie członków Prezydium NRL reguluje § 5 ust. 2 Regulaminu NRL; protokół NRL nie został zatwierdzony przez NRL.

Minister Klimatu decyzją z dnia 5 lutego 2020 r. znak DL-ZŁ.416.11.2019.HH uchylił decyzję Ministra Środowiska z dnia 4 października 2019 r. DL-ZŁ.416.11.2019 w części odnoszącej się do uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. nr 216/2019, 217/2019, 218/2019, 219/2019, 220/2019, 221/2019 oraz uchwały w sprawie porządku obrad NRL zwołanego na podstawie par. 84 ust. 4 pkt 2 lit. b Statutu PZŁ w części, która nie została uchylona i orzekł co do istoty sprawy w ten sposób, że:

- I. Uchylił uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. w sprawie zmiany porządku obrad NRL zwołanego na podstawie § 84 ust. 4 pkt 2 lit. b Statutu PZŁ w części dotyczącej pkt 5 porządku obrad;
- II. Uchylił w całości:
 - 1) uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 215/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie wotum zaufania dla Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej;
 - 2) uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 216/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie odwołania Kolegi Rafała Malca z funkcji Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej;
 - 3) uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 217/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie odwołania Kolegi Antoniego Przybylskiego z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej;
 - 4) uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 218/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie odwołania Kolegi Andrzeja Hince z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej;

- 5) uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 219/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie odwołania Kolegi Radosława Cywińskiego z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej;
- 6) uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 220/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie odwołania Kolegi Andrzeja Skibińskiego z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej;
- 7) uchwałę Naczelnej Rady Łowieckiej nr 221/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie powołania Kolegi Pawła Piątkiewicza na funkcję Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej;

W uzasadnieniu decyzji Minister Klimatu wskazał, że uchwała w sprawie zmiany porządku obrad NRL zwołanego na podstawie § 84 ust. 4 pkt 2 lit. b Statutu PZŁ Naczelna Rada Łowiecka w części pkt 5, w którym przewidziano „*Głosowanie nad wotum zaufania dla Prezydium NRL. W przypadku negatywnego wyniku głosowania, głosowanie nad odwołaniem Prezesa i członków dotychczasowego Prezydium NRL. W wypadku odwołania ww. powołanie nowego Prezesa i jego zastępców*” zasługuje na uchylenie. Minister Klimatu uzasadnił powyższe tym, że „*Brak jest w Statucie przepisu, który umożliwiłby Naczelnej Radzie Łowieckiej podejmowanie uchwał w przedmiocie udzielenia bądź nieudzielenia wotum zaufania dla Prezydium Rady. Pojęcie „wotum zaufania” nie występuje zarówno w przepisach Statutu PZŁ jak i ustawy Prawo łowieckie. Tym samym Naczelna Rada Łowiecka podejmując przedmiotową uchwałę działała bez podstawy prawnej i wykroczyła poza swoje statutowe kompetencje.*”.

Natomiast uchwały: 216/2019 w sprawie odwołania Kolegi Rafała Malca z funkcji Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; 217/2019 w sprawie odwołania Kolegi Antoniego Przybylskiego z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; 218/2019 w sprawie odwołania Kolegi Andrzeja Hince z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; 219/2019 w sprawie odwołania Kolegi Radosława Cywińskiego z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; 220/2019 w sprawie odwołania Kolegi Andrzeja Skibińskiego z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej, zasługują na uchylenie z dwóch niezależnych przyczyn.

Pierwsza przyczyna wymieniona w uzasadnieniu decyzji Ministra Klimatu to podjęcie powyższych uchwał w następstwie nieudzielenia Prezydium Rady wotum zaufania uchwałą nr 215/2019 z dnia 4 września 2019 r., która podjęta została z naruszeniem Statutu PZŁ. Nieudzielenie Prezydium Rady wotum zaufania warunkowało głosowanie nad odwołaniem Prezesa oraz poszczególnych członków Prezydium Rady. Nieuprawnione głosowanie nad wotum zaufania przesądza z kolei o niedopuszczalności podjęcia uchwał w przedmiocie odwołania Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej i jego zastępców.

Druga przyczyna wymieniona w uzasadnieniu decyzji Ministra Klimatu to brak podstawy prawnej do odwołania Prezydium Rady. Statut PZŁ określa przypadki, w których jest możliwe dokonywanie wyboru i odwoływania członków zrzeszenia na pełnienie określonych funkcji. Np. przepis § 36 w ust. 3 Statut PZŁ stanowi, że do wyłącznej kompetencji walnego zgromadzenia należy wybór i odwoływanie zarządu koła i jego poszczególnych członków, podobnie w ust. 4 mowa jest wprost o wyborze

i odwołaniu członków komisji rewizyjnej, natomiast już w ust. 5 mowa jest jedynie o wyborze delegatów na okręgowe zjazdy delegatów, bez możliwości ich odwołania. Analogicznie należy traktować przepis § 83 ust. 1 Statutu PZŁ, który zapewnił Naczelnej Radzie Łowieckiej jedynie możliwość wyboru Prezydium Rady, bez możliwości jego odwołania w trakcie trwania kadencji. W ocenie Ministra Klimatu podstawą do odwołania Prezydium Rady przez Naczelną Radę Łowiecką nie są przepisy uchwały Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 6 grudnia 2018 w sprawie przyjęcia Regulaminu Obrad Naczelnej Rady Łowieckiej w kadencji 2015-2020. Regulamin Obrad Naczelnej Rady Łowieckiej określa jedynie zasady zwoływania, obradowania i podejmowania uchwał przez Naczelną Radę Łowiecką. Naczelna Rada Łowiecka nie jest umocowana prawnie, do określania w formie podejmowanych przez siebie uchwał, kompetencji organów Polskiego Związku Łowieckiego, które określone zostały na gruncie ustawy Prawo łowieckie oraz Statutu PZŁ.

Uzasadniając uchylenie uchwały nr 221/2019 w sprawie powołania Kolegi Pawła Piątkiewicza na funkcję Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej Minister Klimatu wskazał, że wadliwość uchwał w sprawie nieudzielenia wotum zaufania Prezydium Rady oraz w sprawie odwołania Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej oraz jego zastępców podjęto determinuje wadliwość będącej konsekwencją powyższych uchwały o powołaniu nowego Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej. Ponadto, przepisy Statutu PZŁ stanowią o wyborze prezesa i czterech jego zastępców, natomiast uchwała nr 221/2019 dotyczyła powołania Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej, a nie jego wyboru. Pojęcia powołania i wyboru nie są tożsame, mają odmienne znaczenia i nie można stosować ich zamiennie.

Minister Klimatu wskazał, że zgodnie z art. 104 § 2 Kpa decyzja ma charakter częściowy. Postępowanie w części dotyczącej pozostałych uchwał zostanie zakończone w odrębnym terminie.

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (dalej także „Sąd”) od decyzji Ministra Klimatu z dnia 5 lutego 2020 r. wniósł Pan Paweł Piątkiewicz formułując następujące zarzuty:

- 1) naruszenie art. 35 ust. 9 pkt 1 Prawa łowieckiego poprzez nieprawidłowe zastosowanie przepisów § 82 i w szczególności § 83 ust. 1 Statutu PZŁ i niezastosowanie § 5 ust. 2 Regulaminu Naczelnej Rady Łowieckiej przewidującego możliwość odwołania Prezydium NRL lub jej części;
- 2) naruszenie § 83 Statutu PZŁ poprzez jego błędne zastosowanie i wykładnię z argumentem *a contrario* o braku uprawnień NRL do odwołania jej Prezydium i Prezesa wywodząc nieodwołalność Prezesa i czterech zastępców z przepisów Statutu Polskiego Związku Łowieckiego z pominięciem przepisów regulaminu NRL;
- 3) naruszenie § 84 ust. 6 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego poprzez jego pominięcie przez co nie zastosowano obowiązujących przepisów Regulaminu NRL zgodnie z uchwałą NRL z dnia 6 grudnia 2018 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu Obrad Naczelnej Rady Łowieckiej

regulującego zasady zwoływania, obradowania i podejmowania uchwał przez Naczelną Radę Łowiecką;

- 4) naruszenie art. 35a ust. 1-11 Prawa łowieckiego poprzez wydanie decyzji przez Ministra Klimatu, który jest organem niepowołanym bowiem organem właściwym do rozstrzygnięcia jest Minister właściwy ds. środowiska sprawujący ustawowy nadzór nad Polskim Związkiem Łowieckim w związku z tym doszło do wydania decyzji w warunkach niewłaściwości co precyzuje art. 156 §1 pkt 1 k.p.a.;
- 5) naruszenie art. 7, 7a, 2, 1, 8, 77 § 1, 80 k.p.a. poprzez naruszenie w szczególności zasady prawdy obiektywnej, zasady bezstronności, równego traktowania i proporcjonalności poprzez niepodjęcie wszelkich niezbędnych działań do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, rozpatrzenia, analizy całości materiału dowodowego zebranego w sprawie, niewyjaśnieniu zasadności przesłanek, którymi organ kierował się przy rozpoznaniu sprawy;
- 6) naruszenie art. 107 § 3 k.p.a. poprzez nienależyte uzasadnienie zaskarżonej decyzji w szczególności nieustosunkowaniu się do stanowiska skarżącego zawartego w piśmie z dnia 31 stycznia 2020 r.;
- 7) naruszenie art. 28 k.p.a. w związku z art. 7, 8, 9, 10 k.p.a. poprzez zaniechanie określenia zakresu stron postępowania przez co nie poinformowano stron o tym postępowaniu administracyjnym, a także poprzez uznanie, że jedyną ze stron postępowania jest NRL jako organ Polskiego Związku Łowieckiego.

W postępowaniu sądowoadministracyjnym Sąd kolejnymi postanowieniami dopuścił do udziału w postępowaniu Radosława Cywińskiego, Andrzeja Hince, Andrzeja Skibińskiego, Antoniego Przybylskiego, Sławomira Strzelczyka.

Wyrokiem z dnia 13 stycznia 2021 r. (sygn. akt IV SA/Wa 1171/20) – zwanym dalej także „wyrokiem” – Sąd uchylił zaskarżoną decyzję Ministra Klimatu z dnia 5 lutego 2020 r. oraz poprzedzającą ją decyzję Ministra Środowiska z dnia 4 października 2019 r. Sąd uchylił również postanowienie Ministra Środowiska z 10 września 2019 r. w sprawie wstrzymania wykonania uchwał podjętych na posiedzeniu Naczelnej Rady Łowieckiej w dniu 4 września 2019 r.

W uzasadnieniu wyroku Sąd podał, że powodem uchylenia decyzji i postanowienia były popełnione przez orzekające organy uchybienia proceduralne. Sąd podkreślił zasadność zarzutu art. 28 Kpa wskazując, że: *„Minister Środowiska rozpoznając sprawę nie zawiadomił o postępowaniu wszystkich stron postępowania. (...) niewątpliwie stroną w postępowaniu prowadzonym przez Ministra wobec uchwał NRL jest zawsze PZŁ, jako osoba prawna, który jest reprezentowany na zewnątrz przez Zarząd Główny (art. 32a ust. 1 pkt 3 Prawa łowieckiego). W odniesieniu do uchwał NRL status strony należy przyznać również NRL, która z kolei jest na zewnątrz reprezentowana Przewodniczącą (§ 85 ust. 3 Statutu PZŁ). Trzeba w tym miejscu zauważyć, że od 1 kwietnia 2018 r. Zarząd Główny PZŁ nie*

jest już organem wybieranym przez NRL (czyli organem wyłanianym przez przedstawicieli członków zrzeszenia – zob. § 108 pkt 14 lit. a i b poprzedniego statutu PZŁ z 2005 r.; tekst tego statutu zob. np. w: R. Stec, L. Ciolek, Statut Polskiego Związku Łowieckiego. Komentarz, Warszawa 2015), ale organem powoływanym przez Ministra (art. 32a ust. 5 Prawa łowieckiego wprowadzony z dnia 22 marca 2018 r. o zmianie ustawy - Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw oraz zmodyfikowany ustawą z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt). Powołane wyżej względy natury systemowej, w tym wynikająca z Konstytucji RP konieczność zapewnienia Polskiemu Związkowi Łowieckiemu ochrony sądowej przed działaniami władzy wykonawczej, determinują przyznanie NRL statusu strony w postępowaniu prowadzonym przez Ministra. W przypadku uchwał NRL w sprawach osobowych, w tym przede wszystkim w sprawie wyboru Prezydium NRL, interes prawny w postępowaniu dotyczącym takich uchwał mają również członkowie NRL, których te uchwały dotyczą.”.

Oprócz zasadności zarzutu naruszenia art. 28 Kpa „Sąd z urzędu (art. 134 § 1 p.p.s.a.) dostrzegł jeszcze jedno istotne naruszenie przepisów postępowania. Otóż postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte przez Ministra z urzędu w dniu 10 września 2019 r. Zarówno z treści tego zawiadomienia, jak i postanowienia o wstrzymaniu wykonania, wynika, że postępowaniem objęto wszystkie uchwały podjęte na posiedzeniu NRL w dniu 4 września 2019 r. Z kolei w zawiadomieniu o zakończeniu postępowania wyjaśniającego z 4 października 2019 r. wskazano na zakończenie postępowania w części dotyczącej uchwał 215-225/2019 r. oraz uchwały w sprawie zmiany porządku obrad. Uchwały nr 215-225/2019 r. oraz uchwała w sprawie zmiany porządku obrad zostały również wskazane w komparycji decyzji Ministra z 4 października 2019 r. Tymczasem osnową wspomianej decyzji objęto wyłącznie uchwałę o zmianie porządku obrad, uchwałę nr 215/2019 r. oraz uchwały nr 222-225/2019 r. Jeżeli chodzi o uchwały nr 216-221/2019, to Minister odniósł się do nich lakonicznie jedynie w uzasadnieniu decyzji z 4 października 2019 r. stwierdzając, że NRL przysługuje kompetencja do podjęcia uchwał konstytuujących skład Prezydium NRL. W świetle art. 107 § 1 pkt 5 i 6 k.p.a., w ramach konstrukcji decyzji rozróżnia się rozstrzygnięcie oraz uzasadnienie faktyczne i prawne. Rozstrzygnięcie, określane mianem osnowy lub sentencji decyzji (art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a.) jest kwintesencją decyzji, jako że wyraża rezultat stosowania normy prawa materialnego do konkretnego przypadku, w kontekście okoliczności faktycznych i materiału dowodowego. Rozstrzygnięcie przesądza o istocie sprawy. Rozstrzygnięcia nie można zatem ani domniemywać, ani wyprowadzać z treści uzasadnienia, powinno ono być wyrażone wprost w sentencji decyzji w sposób precyzyjny (...). W przypadku postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu, jeżeli organ dochodzi do wniosku, że brak jest podstaw do zastosowania w ustalonym stanie faktycznym relewantnej normy prawa materialnego, organ winien zakończyć postępowanie poprzez wydanie decyzji u umorzeniu postępowania w całości lub w części (art. 104 § 2 w zw. z art. 105 § 1 k.p.a.). (...) Reasumując, Minister Środowiska wydając decyzję z 4 października 2019 r. istotnie naruszył m.in. art. 104 § 2 w zw. z art. 105 § 1 w zw. z art. 107 § 1 pkt 5 i 6 k.p.a. poprzez brak rozstrzygnięcia w części dotyczącej

uchwał nr 216-221/2019. Minister Klimatu nie zauważył z kolei tego uchybienia Ministra Środowiska oraz uchylił w tej części decyzję Ministra Środowiska i orzekł co do istoty sprawy. Tymczasem rozstrzygnięcie wydane w wyniku rozpoznania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie może dotyczyć kwestii, które nie były objęte osnową kontrolowanej w ramach wspomnianego wniosku decyzji ministra.”.

Mając na uwadze, że uchylenie decyzji i postanowienia nastąpiło z powodu uchybień proceduralnych, Sąd wyjaśnił, że nie może w wyroku formułować wiążących ocen prawych co do warstwy merytorycznej sporu. Z powyższych względów Sąd sformułował następujące wskazania do dalszego postępowania:

„Rozpoznając sprawę ponownie Minister Środowiska przed wszystkim zawiadomi o toczącym się postępowaniu wszystkie strony. Obok biorących dotychczas udział w postępowaniu podmiotów reprezentujących PZŁ oraz NRŁ chodzi tu o osoby, których bezpośrednio dotyczyły uchwały NRŁ podjęte na posiedzeniu 4 września 2019 r., wobec których to uchwał zostało wszczęte w dniu 10 września 2019 r. postępowanie administracyjne przez Ministra. Ponownemu badaniu powinny podlegać również wszystkie kwestie materialnoprawne, które dotychczas były podnoszone przez Ministeriów oraz strony. Minister winien m.in. w sposób szczególnie wnikliwy rozważyć argumenty stron dotyczące kluczowego dla sprawy zagadnienia, tj. dopuszczalności odwołania przez NRŁ dotychczasowych członków Prezydium NRŁ oraz wyboru nowych członków tego organu wykonawczego NRŁ. Kwestia ta jest niewątpliwie wysoce sporna, o czym świadczy już to, że Minister Środowiska oraz Minister Klimatu zaprezentowali tu odmienne stanowiska. W ramach rozważania tych argumentów Minister winien mieć m.in. na uwadze, że NRŁ oraz jej Prezydium są organami wewnętrznymi PZŁ wybieranymi przez członków PZŁ, a nie organami administracji publicznej. W stosunku do podmiotów nie wykonujących władztwa publicznego nie znajduje w szczególności zastosowania zasada, że ich kompetencje trzeba wyklądać w sposób ścisły (w odniesieniu do organów władzy publicznej zasada ta wywodzi się m.in. z zasady legalizmu – art. 7 Konstytucji RP). Ponadto Minister winien rozważyć, czy do Prezydium NRŁ znajdzie odpowiednie zastosowanie powszechnie przyjmowana w orzecznictwie, chociaż wprost nie wyrażona w ustawie, tzw. zasada lustra. Otóż zgodnie z tą zasadą, podmiot uprawniony do powołania (wyboru) członka organu jest jednocześnie kompetentny do jego odwołania – zamiast wielu zob. M. Trzebiatowski, *Odwołanie i ponowne powołanie członków rady nadzorczej spółki akcyjnej*, *Głosa* 2006, nr 3, s. 79). Minister będzie w końcu zobowiązany do wnikliwego rozstrzygnięcia o zasadności argumentów skarżącego odnoszących się do tego, że skoro dopuszczono w Statucie odwołania członków organów Zrzeszenia lub koła (§ 111 ust. 5 Statutu), to trudno racjonalnie przyjąć (m.in. w aspekcie reguł wnioskowania a maiori ad minus), że według tego samego Statutu niedopuszczalne jest w ogóle odwołanie z funkcji w jednym z tych organów, a mianowicie z funkcji członka Prezydium NRŁ.

Pismem z dnia 18 maja 2021 r. Pan Rafał Malec wniósł o podjęcie działań w trybie nadzoru (wniosek o stwierdzenie nieważności uchwał NRL z dnia 4 września 2019 r. nr 215/2019 oraz 216/2019). W piśmie Pan Rafał Malec wskazał, że uchwały zostały podjęte z rażącym naruszeniem przepisu § 111 ust. 1 Statutu PZŁ, z którego wynika, że organy Zrzeszenia podejmują swoje uchwały zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy liczby członków danego organu (kworum). Naruszenie wyżej przytoczonego przepisu miało polegać na tym, że w głosowaniu uchwał brała udział osoba nieuprawniona – Kol. Roman Miller, który na członka naczelnej Rady Łowieckiej został w dniu 26 lipca 2018 r. podczas Okręgowego Zjazdu Delegatów PZŁ w Rokosowie wybrany z naruszeniem § 124 pkt 3 lit. c wówczas obowiązującego Statutu PZŁ w ten sposób, że wyboru na członka NRL dokonano przed wyborem na delegata na Krajowy Zjazd Delegatów. Naruszenie przepisu § 111 ust. 1 Statutu PZŁ miało polegać również na głosowaniu przez Kol. Józefa Bućwińskiego, którego wybór na członka NRL nastąpił również po wyborze na delegata na Krajowy Zjazd Delegatów.

Minister Klimatu i Środowiska postanowieniem z dnia 30 czerwca 2021 r., znak DLL-WOPL.816.2.2021.ES, wydanym na podstawie art. 61a § 1 K.p.a. odmówił wszczęcia postępowania w sprawie z wniosku Pana Rafała Malca z dnia 18 maja 2021 o stwierdzenie nieważności, ewentualne uchylene uchwały nr 215/2019 Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. w sprawie nieudzielenia wotum zaufania Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej oraz uchwały 216/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie odwołania Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej Rafała Malca, a także wniosku o wstrzymanie wykonania tych uchwał, argumentując to tym że na dzień złożenia wniosku przez Pana Rafała Malca, tj. 18 maja 2021 r. oraz na dzień wydania niniejszego postanowienia nadal toczy się postępowanie wszczęte 10 września 2019 r. przez Ministra Środowiska w sprawie niezgodności z przepisami prawa lub postanowieniami statutu Polskiego Związku Łowieckiego uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej podjętych w dniu 4 września 2019 r. jako niezgodnych z postanowieniami ustawy – Prawo Łowieckie oraz statutu Polskiego Związku Łowieckiego. Postępowanie to dotyczy także uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej nr 215/2019 oraz nr 216/2019.

Rozpoznając ponownie sprawę Minister Klimatu i Środowiska (dalej zwany także „Ministrem” lub „organem”) stosownie do wskazówek Sądu ustalił adresy osób, których bezpośrednio dotyczyły uchwały NRL podjęte na posiedzeniu 4 września 2019 r., wobec których to uchwał zostało wszczęte w dniu 10 września 2019 r. postępowanie administracyjne przez Ministra Środowiska. Po ustaleniu adresów Minister zawiadomił strony o wszczętym postępowaniu oraz poinformował o możliwości składania wyjaśnień oraz własnych wniosków dowodowych, a także o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Żadna ze stron nie złożyła wyjaśnień, wniosków dowodowych ani nie wypowiedziała się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Ponadto Minister wystąpił pismem z dnia 2 lipca 2021 r. do Polskiego Związku Łowieckiego o przekazanie uchwały Okręgowego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego w Rokosowie w sprawie wyboru Kol. Romana Millera na członka Naczelnej Rady Łowieckiej oraz uchwały w sprawie wyboru Kol. Romana Millera na delegata na Krajowy Zjazd Delegatów, a także o przekazanie uchwały Okręgowego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego w Suwałkach w sprawie wyboru Kol. Józefa Bućwińskiego na członka Naczelnej Rady Łowieckiej oraz uchwały w sprawie wyboru Kol. Józefa Bućwińskiego na delegata na Krajowy Zjazd Delegatów.

Pismem z dnia 11 sierpnia 2021 r. Polski Związek Łowiecki przekazał protokoły z obrad Okręgowego Zjazdu Delegatów PZŁ w Lesznie z dnia 26 lipca 2018 r., jak również Okręgowego Zjazdu Delegatów PZŁ w Suwałkach z dnia 25 sierpnia 2018 r., oraz protokoły komisji skrutacyjnej i wyborczej dotyczące wyborów Kol. R. Milera oraz Kol. J. Bućwińskiego.

Zawiadomieniem z 12 sierpnia 2021 r. Minister zawiadomił strony o zakończeniu sprawy administracyjnej i o możliwości zapoznania się z dokumentami sprawy i złożenia ewentualnych uwag. Żadna ze stron nie zajęła stanowiska w sprawie.

Organ zważył, co następuje:

Przed przystąpieniem do rozważań dotyczących dopuszczalności odwołania przez NRL dotychczasowych członków Prezydium NRL oraz wyboru nowych członków tego organu wykonawczego NRL należy odnieść się do okoliczności podniesionej przez jedną ze stron postępowania (Pana Rafała Malca) dopiero na etapie postępowania sądownoadministracyjnego (pkt III.14 uzasadnienia wyroku Sądu), a później także w piśmie z dnia 18 maja 2021 r.

Pan Rafał Malec wskazał, że w jego ocenie nad uchwałami NRL z dnia 4 września 2019 r., głosowały osoby nieuprawnione (Kol. Roman Miler i Kol. Józef Bućwiński). Brak uprawnienia do głosowania miał wynikać z naruszenia trybu wyboru do Naczelnej Rady Łowieckiej poprzez wybór na członka NRL przez okręgowe zjazdy delegatów przed wyborem na delegata na Krajowy Zjazd Delegatów, podczas gdy zgodnie z przepisem § 124 ust. 3 pkt 3 obowiązującego na dzień wyboru Statutu PZŁ stanowiącego załącznik do uchwały XXI Krajowego Zjazdu Delegatów PZŁ z dnia 2 lipca 2005 r., okręgowy zjazd delegatów członka do Naczelnej Rady Łowieckiej wybiera spośród delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów. Innymi słowy, w świetle wówczas obowiązującego Statutu PZŁ prawo bycia wybranym (prawo do kandydowania) na członka Naczelnej Rady Łowieckiej przysługiwało jedynie tym delegatom okręgowego zjazdu delegatów, którzy zostali wybrani na delegatów Krajowego Zjazdu Delegatów.

Z udostępnionego przez Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego protokołu z obrad V Okręgowego Zjazdu Delegatów PZŁ w Lesznie Rokosowo 26 lipca 2019 r. wynika, że kandydatura Kol. Romana Millera została zgłoszona tylko na członka Naczelnej Rady Łowieckiej. Wśród kandydatur na XXIV Krajowy Zjazd Delegatów nie zgłoszono Kol. Romana Millera. Okręgowy Zjazd Delegatów w pierwszej kolejności głosował nad wyborem członka Naczelnej Rady Łowieckiej, a w drugiej

kolejności nad wyborem delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów. Na członka Naczelnej Rady Łowieckiej został wybrany Kol. Roman Miler, który nie znalazł się wśród osób, które zdobyły mandat delegata na XXIV Krajowy Zjazd Delegatów. Wybór Kol. Romana Milera został zatem dokonany z naruszeniem trybu wyboru członka Naczelnej Rady Łowieckiej przewidzianego w § 124 ust. 3 pkt 3 obowiązującego na dzień wyboru Statutu PZŁ, ponieważ wybrany kandydat nie był delegatem na Krajowy Zjazd Delegatów, tym samym nie posiadał prawa do bycia wybranym do Naczelnej Rady Łowieckiej.

Działając w trybie nadzoru Naczelna Rada Łowiecka uchyliła w dniu 7 października 2020 r. uchwałę Okręgowego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego w Rokosowie w sprawie wyboru Kol. Romana Milera na członka Naczelnej Rady Łowieckiej.

Natomiast z udostępnionego przez Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego protokołu z obrad V Okręgowego Zjazdu Delegatów PZŁ w Suwałkach 25 sierpnia 2018 r. nie wynika, że wybór Kol. Józefa Bućwińskiego został dokonany z naruszeniem trybu wyboru członka Naczelnej Rady Łowieckiej przewidzianego w § 124 ust. 3 pkt 3 obowiązującego na dzień wyboru Statutu PZŁ. Przepis ten wymaga, aby członka Naczelnej Rady Łowieckiej wybrać spośród delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów. Kol. Józef Bućwiński został wybrany na delegata na Krajowy Zjazd Delegatów na tym samym V Okręgowym Zjeździe Delegatów PZŁ w Suwałkach, na którym została wybrany na członka NRL, co wynika z protokołu Komisji Wyborczej w sprawie wyboru członka Naczelnej Rady Łowieckiej i jego zastępcy oraz delegatów na XXIV Krajowy Zjazd Delegatów PZŁ. Kol. Józef Bućwiński uzyskał zatem prawo do bycia wybranym do Naczelnej Rady Łowieckiej. Powyższa uchwała V Okręgowego Zjazdu Delegatów w Suwałkach w sprawie wyboru Kol. Józefa Bućwińskiego nigdy nie została wyeliminowana z obrotu prawnego przez właściwe organy nadzoru (w przeciwieństwie do uchwały Okręgowego Zjazdu Delegatów PZŁ w Rokosowie w sprawie wyboru Kol. Romana Milera na członka Naczelnej Rady Łowieckiej).

Sprawowanie nadzoru nad okręgowymi zjazdami delegatów należy do zadań Naczelnej Rady Łowieckiej (§ 82 ust. 3 pkt 31 statutu PZŁ). Sprawowanie nadzoru odbywa się m.in. poprzez stwierdzanie nieważności uchwały koła lub nadzorowanego organu Zrzeszenia (§ 118 ust. 2 Statutu PZŁ). Naczelna Rada Łowiecka nie podjęła uchwały stwierdzającej nieważność uchwały w sprawie wyboru Kol. Józefa Bućwińskiego na członka Naczelnej Rady Łowieckiej. Mając na uwadze, że ministrowi właściwemu do spraw środowiska przysługują instrumenty nadzoru w postaci uchylecia lub stwierdzenia nieważności uchwały Krajowego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego lub Naczelnej Rady Łowieckiej (art. 35 ust. 9 pkt 1 i 2 Prawa łowieckiego), Minister nie posiada kompetencji do stwierdzenia nieważności wyboru Kol. Józefa Bućwińskiego na członka NRL przez V Okręgowy Zjazd Delegatów w Suwałkach w ramach postępowania nadzorczego nad uchwałami Naczelnej Rady Łowieckiej. W związku z powyższym, Minister nie podziela argumentu strony,

ze Kol. Józef Bućwiński nie był uprawniony do głosowania nad uchwałami NRL w dniu 4 września 2019 r. jako członek tej Rady.

Powyższe prowadzi do wniosku, że w głosowaniu nad uchwałami NRL w dniu 4 września 2019 r. brała udział jedna osoba nieuprawniona (Kol. Roman Miler). Udział osoby nieuprawnionej do głosowania nie oznacza jednak automatycznej konieczności wyeliminowania z obrotu prawnego uchwały, w głosowaniu nad którą brała udział osoba uprawniona. Zarówno Prawo łowieckie, jak i Statut PZŁ nie przewidują skutku prawnego w postaci nieważności uchwały w przypadku oddania na nią głosu przez osobę nieuprawnioną. Przepisy Prawa łowieckiego oraz Statutu PZŁ w ogóle nie regulują takiej sytuacji. Należy zatem stosować ogólną zasadę, zgodnie z którą głos oddany przez osobę nieuprawnioną do głosowania jest głosem nieważnym co oznacza, że głos taki traktuje się jako głos nieoddany, a więc taki głos, którego w ogóle nie bierze się pod uwagę przy liczeniu głosów. Zatem, nieważnie oddany głos ma wpływ na uchwałę w sytuacji, w której uchwała bez nieważnie oddanego głosu nie uzyskalaby wymaganego kworum bądź nie zdobyła wymaganej większości głosów.

Zgodnie z Regulaminem Obrad Naczelnej Rady Łowieckiej obowiązującym w dniu 4 września 2019 r. (załącznik do uchwały nr 1 /2018 Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 6 grudnia 2018 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu Obrad Naczelnej Rady Łowieckiej, dalej zwany także „Regulaminem Obrad Naczelnej Rady Łowieckiej” lub „Regulaminem”) Naczelna Rada Łowiecka podejmuje uchwały przy obecności co najmniej $\frac{1}{2}$ ogólnej liczby członków NRL (§ 8 Regulaminu), a uchwały NRL zapadają zwykłą większością głosów (§ 9 ust. 1 Regulaminu). Mając na uwadze, że liczba członków NRL wynosi 49 osób, a najmniejsza liczba głosujących nad uchwałami 4 września 2019 r. wynosiła 33 osoby (uchwała nr 229/2019 w sprawie zmian regulaminów prób i konkursów pracy psów myśliwskich), należy stwierdzić, że wszystkie uchwały NRL z 4 września 2019 r. zostały podjęte z zachowaniem wymaganego Regulaminem Obrad NRL kworum. Analiza przebiegu głosowania nad uchwałami 4 września 2019 r. pokazuje, że podjęte uchwały zapadły zwykłą większością głosów także przy zakwalifikowaniu głosu Kol. Romana Milera jako głosu nieoddanego.

W świetle powyższych wyjaśnień, okoliczności wskazane przez stronę postępowania Pana Rafała Malca (udział w głosowaniu przez osoby nieuprawnione nad uchwałami NRL z dnia 4 września 2019 r.) nie są podstawą do wyeliminowania z obrotu prawnego uchwał NRL z dnia 4 września 2019 r. przez Ministra Klimatu i Środowiska z powodu niezgodności uchwał z przepisami prawa lub Statutu PZŁ.

Przystępując do rozważań dotyczących sporu wokół wykładni § 83 ust. 1 Statutu PZŁ (§ 83 ust. 1 *Naczelna Rada Łowiecka wybiera spośród swoich członków prezesa i czterech jego zastępców. Osoby te stanowią Prezydium Rady.*) organ miał na względzie, że postępowanie jest prowadzone ponownie po uchyleniu dwóch decyzji ministra wyrokiem sądu administracyjnego. W związku z powyższym, w myśl brzmienia przepisu art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.), zwanej dalej także „p.p.s.a.”, ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie

organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia. Sąd w wyroku z 13 stycznia 2021 r. nie sformułował co prawda wiążącej oceny prawnej co do kwestii materialnoprawnych będących przedmiotem rozstrzygnięć w uchylonych decyzjach ministra, ponieważ u podstaw uchylecia decyzji leżały uchybienia proceduralne a nie materialnoprawne organu, jednakże we wskazaniach co do dalszego postępowania sformułował wskazania, które minister winien mieć na uwadze wążąc spór wokół dopuszczalności odwołania przez NRL dotychczasowych członków Prezydium NRL oraz wyboru nowych członków tego organu wykonawczego NRL.

Pierwsze ze wskazań dotyczy braku zastosowania zasady ścisłej wykładni kompetencji wobec podmiotów nie wykonujących władztwa publicznego. Drugie wskazanie dotyczy zbadania czy w odniesieniu do Prezydium NRL znajdzie odpowiednie zastosowanie powszechnie przyjmowana w orzecznictwie, chociaż wprost nie wyrażona w ustawie, tzw. zasada lustra.

Zasada ścisłej wykładni kompetencji organu władzy publicznej wywodzi się z zasady legalizmu wynikającej z przepisu art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w myśl którego organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zgodnie z prezentowanymi poglądami nauki każda kompetencja każdego organu władzy publicznej powinna opierać się na wyraźnie sformułowanym przepisie prawnym. Innymi słowy, wszelka działalność władcza wymaga podstaw prawnych, tzn. legitymacji w prawnie nadanym upoważnieniu do działania. Działania wyrastające poza ramy nadanych przepisem uprawnień pozbawione są legitymacji (zob. B. Banaszak, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz. Wyd. 2, Warszawa 2012; J. Trzcíński, Pojęcie konstytucyjnego organu państwa... Ossolineum 1974, s. 75). Również orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego jest w tej materii jednoznaczne i prezentuje stanowisko, że przepis kompetencyjny podlega zawsze ścisłej wykładni literalnej, a domniemanie objęcia upoważnieniem materii w nim nie wymienionych w drodze np. wykładni celowościowej nie może wchodzić w rachubę (uchwała W 7/94 orzeczenia WK 5/86, P 2/86, U 6/87, K 1/87, K 1/89, U 3/92, K 11/93). Podobnie sądy administracyjne wywodzą z art. 7 Konstytucji RP prymat wykładni językowej przepisów określających kompetencję organu władzy publicznej: *„Wykładnia przepisów nie może prowadzić do nadawania im znaczenia wykraczającego poza wnioski płynące z zastosowania nie budzących wątpliwości i metodologicznie poprawnych dyrektyw interpretacyjnych. Tym bardziej nie powinna się ona łączyć z dokonywaniem uogólnień czy uproszczeń, ignorujących językowy i logiczny aspekt danego unormowania.”* (tak NSA w uchwale Składu Siedmiu Sędziów z dnia 22 kwietnia 2002 r. FPS 5/02).

Oczywistym jest jednak, co wynika z dosłownego brzmienia przepisu art. 7 Konstytucji RP, że sformułowana tam zasada legalizmu i wynikająca z niej zasada ścisłej wykładni kompetencji dotyczy wyłącznie „organów władzy publicznej”. Konstytucja nie definiuje użytego w art. 7 i w innych swoich normach (np. w art. 77 ust. 1) pojęcia organu władzy publicznej i celem odkodowania znaczenia tego pojęcia należy posiłkować się orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego. W wyroku z 4 grudnia 2001 r. sygn. SK 18/00 Trybunał wyjaśnił jak należy rozumieć pojęcie „władzy publicznej”

oraz „organu władzy publicznej” wskazując, że mieszczą się w tym pojęciu także instytucje inne niż państwowe lub samorządowe, o ile wykonują funkcje władzy publicznej w wyniku powierzenia czy przekazania im tych funkcji przez organ władzy państwowej lub samorządowej. Wykonywanie takich funkcji łączy się z reguły, chociaż nie zawsze, z możliwością władczego kształtowania sytuacji jednostki. Natomiast „organ” władzy publicznej oznacza instytucję, strukturę organizacyjną, jednostkę władzy publicznej, z której działalnością wiąże się wyrządzenie szkody, nie zaś organ osoby prawnej w kategoriach prawa cywilnego.

Odnosząc powyższą wykładnię pojęcia „organu władzy publicznej” do organów Polskiego Związku Łowieckiego, należy w pierwszej kolejności zauważyć, że Polski Związek Łowiecki nie jest państwową jednostką organizacyjną, ale posiadającym osobowość prawną zrzeszeniem osób fizycznych i prawnych, które prowadzą gospodarkę łowiecką poprzez hodowlę i pozyskiwanie zwierzyny oraz działają na rzecz jej ochrony poprzez regulację liczebności populacji zwierząt łownych (art. 32 ust. 1 i 2 Prawa łowieckiego). Polski Związek Łowiecki jest zatem podmiotem zewnętrznym wobec administracji publicznej, a tym samym korzysta z ochrony prawnej, jaką dla takich podmiotów przewiduje Konstytucja RP, w tym także z praw przewidzianych w rozdziale II Konstytucji RP (np. prawo do sądu wynikające z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), co powoduje, że nie jest adresatem normy z art. 7 Konstytucji RP, albowiem adresatami art. 7 nie są obywatele oraz inne osoby będące podmiotami wolności lub praw wskazanych w rozdz. II Konstytucji RP (tak. M. Safjan, L. Bosek (red.), Konstytucja RP. Tom I. Komentarz do art. 1–86, Warszawa 2016).

Chociaż w przepisach Prawa łowieckiego ustawodawca powierzył Polskiemu Związkowi Łowieckiemu wykonywanie kompetencji Państwa, jak na przykład prowadzenie gospodarki łowieckiej, ustalanie kierunków i zasad rozwoju łowiectwa, zasad selekcji populacyjnej i osobniczej zwierząt łownych oraz czuwanie nad przestrzeganiem przez członków Polskiego Związku Łowieckiego prawa, zasad etyki, obyczajów i tradycji łowieckich (art. 34 pkt 1, 4 i 5 Prawa łowieckiego), to jednak organy PZŁ nie kształtują władczo sytuacji jednostki, w przeciwieństwie do organów władzy publicznej. W postanowieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 czerwca 2011 r. sygn. akt IV SO/Wa 19/11 sąd orzekł, że niedopuszczalne jest przyjęcie, że organy Polskiego Związku Łowieckiego są organami administracji rozstrzygającymi w formach działania administracji publicznej.

Natomiast Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 5 października 2017 r. sygn. akt I OSK 1379/16 orzekł, że Polski Związek Łowiecki oraz jego zarządy okręgowe są podmiotami, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176, z późn zm.). Status PZŁ uzasadnia wniosek, że nie można do niego stosować takich samych wymogów, jak stawia się organom administracji. Należy przy tym przypomnieć, że art. 4 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej odróżnia wymienione w pkt 1 „organy władzy publicznej” od wymienionych w pkt 5 „podmiotów reprezentujących inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym”. W przytoczonym wyżej wyroku NSA nie zaliczył PZŁ do „organów władzy publicznej”.

W ocenie Ministra Polski Związek Łowiecki nie ma statusu „władzy publicznej”, a organy PZŁ nie są organami „władzy publicznej”. Zatem do Polskiego Związku Łowieckiego nie ma zastosowania zasada legalizmu wyrażona w art. 7 Konstytucji RP, w związku z czym wywodząc kompetencje organów PZŁ z przepisów ustrojowych właściwych dla PZŁ, nie należy stosować ścisłej wykładni językowej tych przepisów. W konsekwencji oznacza to, że jeżeli z brzmienia przepisu § 83 ust. 1 Statutu PZŁ nie wynika wprost kompetencja Naczelnej Rady Łowieckiej do odwołania Prezesa NRL i jego czterech zastępców, to nie oznacza to *a priori* brak takiej kompetencji.

Odpowiedzi na pytanie czy § 83 ust. 1 Statutu PZŁ upoważnia Naczelną Radę Łowiecką do odwołania swojego Prezesa i jego zastępców pozostaje więc szukać stosując inne niż językowa metody wykładni.

W tym miejscu należy rozważyć kolejne ze wskazań Sądu, tj. czy w odniesieniu do Prezydium NRL znajdzie odpowiednie zastosowanie powszechnie przyjmowana w orzecznictwie, chociaż wprost nie wyrażona w ustawie, tzw. zasada lustra.

W myśl „zasady lustra” podmiot uprawniony do powołania członka organu jest jednocześnie kompetentny do jego odwołania (wyrok SN z 7 maja 2002 r. I CKN 832/00). Sąd Najwyższy w tymże wyroku określił zasadę lustra jako „generalną zasadę dotyczącą odwoływalności wybieranych organów osoby prawnej przez osoby lub gremia, które je powołały”, a także wskazał, że „zasadą polskiego systemu prawnego jest możliwość odwołania członków określonych organów przez wybierające je gremia”.

Natomiast w glosie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2005 r. I CK 505/04 autor glosy komentował rozważania Sądu o relacji między prawem powoływania i prawem odwoływania. W ocenie glosatora treść uzasadnienia wyroku wskazuje na przyjęcie przez Sąd ścisłego związku między powołaniem i odwołaniem, co powoduje, że można z góry założyć, że uprawnienie przyznane określonemu gremium do powołania członka innego gremium oznacza zarazem kompetencję do jego odwołania. Gdyby obowiązywała zasada odwrotna, tj. rozdzielności prawa powołania względem prawa odwołania, konieczne byłoby badanie czy prawo odwołania przysługuje (M. Trzebiatowski, Odwołanie i ponowne powołanie członków rady nadzorczej spółki akcyjnej. Glosa do wyroku SN z dnia 21 stycznia 2005 r., I CK 505/04). Innymi słowy, jeżeli przepis przyznaje określonemu gremium prawo do powołania członka innego gremium należy założyć, że gremium to ma jednocześnie kompetencję do odwołania, chyba że z przepisy modyfikują tę zasadę.

Należy przy tym zauważyć, że rozważania dotyczące „zasady lustra” w wyżej przytoczonych wyrokach Sądu Najwyższego oraz glosie do jednego z nich były prowadzone w związku z wątpliwościami dotyczącymi powoływania i odwoływania członków rady nadzorczej spółki akcyjnej w świetle brzmienia przepisu art. 385 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020, poz. 1526, z późn. zm.) - dalej także „K.s.h.”. Przepis ten posługuje się z jednej strony pojęciem „powołania” w odniesieniu do rady nadzorczej i członków rady nadzorczej, z drugiej strony

również używa pojęcia „wyboru” w odniesieniu do tej rady nadzorczej i członków rady nadzorczej. Prowadzi to do wniosku, że zasadę lustra stosuje się niezależnie od tego czy z przepisu wynika kompetencja danego do „wyboru” czy do „powołania”.

W świetle powyższej argumentacji wykładnia przepisu § 83 ust. 1 Statutu PZŁ z punktu widzenia możliwości odwołania przez NRL członków jej Prezydium, powinna być następująca. Skoro przepis § 83 ust. 1 Statutu PZŁ przyznaje Naczelnej Radzie Łowieckiej uprawnienie wyboru prezesa i czterech jego zastępców to zgodnie z zasadą lustra Naczelna Rada Łowiecka jest również kompetentna od ich odwołania, chyba że inne przepisy Prawa łowieckiego lub Statutu PZŁ wyłączają lub ograniczają kompetencję NRL do odwołania członków Prezydium NRL.

Analizując przepisy Prawa łowieckiego i Statutu PZŁ pod względem modyfikacji (ograniczenia) prawa Naczelnej Rady Łowieckiej do odwołania członków Prezydium, organ miał na uwadze, co następuje:

Przepisy Prawa łowieckiego wymieniają w art. 32a ust. 1 organy PZŁ, którymi są:

1) *Krajowy Zjazd Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego, jako najwyższa władza Polskiego Związku Łowieckiego, który ustala kierunki działania Polskiego Związku Łowieckiego oraz realizuje inne zadania przewidziane statutem;*

2) *Naczelna Rada Łowiecka, do zadań której należy nadzór nad działalnością Zarządu Głównego oraz realizacja innych zadań przewidzianych statutem;*

3) *Zarząd Główny jako organ zarządzający i reprezentujący Polski Związek Łowiecki na zewnątrz, nadzorujący działalność zarządów okręgowych, a także realizujący inne zadania przewidziane statutem;*

4) *Główny Sąd Łowiecki i okręgowe sądy łowieckie jako organy orzekające w postępowaniu dyscyplinarnym;*

5) *Główny Rzecznik Dyscyplinarny i okręgowi rzecznicy dyscyplinarni jako organy prowadzące dochodzenia dyscyplinarne;*

6) *Kapituła Odznaczeń Łowieckich jako organ nadający odznaczenia łowieckie;*

7) *okręgowe zjazdy delegatów Polskiego Związku Łowieckiego, które realizują zadania przewidziane statutem;*

8) *zarządy okręgowe jako organy terenowe Zarządu Głównego.*

Wymienione wyżej przepisy nie zaliczają Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej do organów PZŁ.

Jednocześnie przepisy Prawa łowieckiego (art. 32a ust. 2, art. 35o) oraz przepisy Statutu PZŁ (§ 110 ust. 1) zawierają regulacje dotyczące kadencyjności organów Polskiego Związku Łowieckiego i organów kół łowieckich wprowadzając w tym zakresie ograniczenia w możliwości odwołania przed upływem kadencji członków organów PZŁ i organów kół łowieckich wskazując taksatywnie przypadki,

z którymi wiąże się zaprzestanie pełnienia funkcji w organie. Regulacje te wpisują się w zasadę lustra, zgodnie z którą, co można przypomnieć, kompetencja do odwołania przysługuje organowi uprawnionemu do powołania, chyba że przepisy przewidują odmienne regulacje.

Przepisy modyfikujące uprawnienia w zakresie odwołania członków organów z pełnionej funkcji (przepis art. 35o Prawa łowieckiego oraz przepis § 110 ust. 1 Statutu PZŁ) nie dotyczą jednak Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej, która nie jest organem PZŁ ani organem koła łowieckiego.

Zgodnie z argumentacją przedstawioną przez jedną ze stron postępowania (Pana Rafała Malca) wprowadzenie przez ustawodawcę wprost możliwości odwołania w przypadkach wskazanych w art. 32a ust. 5 i 6 Prawa łowieckiego w stosunku do funkcji pełnionych w innych niż NRL organach PZŁ przy równoczesnym braku wyrażenia wprost w przepisie § 83 ust. 1 Statutu PZŁ możliwości odwołania funkcji w Prezydium NRL, przemawia za tym, że ustawodawca nie przewidział możliwości odwołania członków Prezydium NRL.

Przepisy art. 32a ust. 5 i 6 Prawa łowieckiego, na które powołała się strona w dniu podejmowania uchwał brzmiały następująco:

„ 5. W skład Zarządu Głównego wchodzi:

1) Łowczy Krajowy - powoływany przez ministra właściwego do spraw środowiska spośród trzech kandydatów przedstawionych przez Naczelną Radę Łowiecką i odwoływany przez ministra właściwego do spraw środowiska po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Łowieckiej;

2) członkowie w liczbie od 2 do 4 - powoływani i odwoływani przez ministra właściwego do spraw środowiska na wniosek Łowczego Krajowego.

6. W skład zarządu okręgowego wchodzi:

1) łowczy okręgowy - powoływany i odwoływany przez Zarząd Główny;

2) członkowie w liczbie od 2 do 4 - powoływani i odwoływani przez Zarząd Główny na wniosek łowczego okręgowego.”.

Ustawą z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 148) przepisy art. 32a ust. 5 i 6 Prawa łowieckiego otrzymały nowe brzmienie:

„5. W skład Zarządu Głównego wchodzi:

1) Łowczy Krajowy - powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw środowiska;

2) członkowie w liczbie od 2 do 4 - powoływani i odwoływani przez ministra właściwego do spraw środowiska na wniosek Łowczego Krajowego.

6. W skład zarządu okręgowego wchodzi:

1) łowczy okręgowy - powoływany i odwoływany przez Łowczego Krajowego po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw środowiska;

2) członkowie w liczbie od 2 do 4 - powoływani i odwoływani przez Zarząd Główny na wniosek łowczego okręgowego.”.

Minister nie zgadza się z argumentacją strony. Należy zwrócić uwagę, że przepis art. 32a ust. 5 Prawa Łowieckiego dotyczy wyposażenia organu władzy publicznej - ministra właściwego do spraw środowiska w kompetencję do odwołania osób pełniących określone funkcje. W świetle wcześniejszych wyjaśnień dotyczących zasady legalizmu wynikającej z art. 7 Konstytucji RP kompetencja taka musi wynikać wprost z przepisu, co w przypadku Naczelnej Rady Łowieckiej (organu nie mającego cech „organu władzy publicznej”) nie jest konieczne. Nieuprawnione jest zatem porównanie regulacji kompetencyjnych ministra z regulacjami kompetencyjnymi Naczelnej Rady Łowieckiej. Natomiast w przypadku regulacji dotyczącej odwołania osób z funkcji pełnionych w ramach zarządów okręgowych należy zwrócić uwagę, że przepis ten modyfikuje kompetencję do odwołania wprowadzając obowiązek uzyskania pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw środowiska w przypadku odwołania łowczego okręgowego (art. 32a ust. 6 pkt 1 Prawa łowieckiego w nowym brzmieniu) lub obowiązek złożenia wniosku o odwołanie przez łowczego okręgowego w przypadku odwołania członków zarządu okręgowego przez Zarząd Główny (art. 32a ust. 6 pkt 2 Prawa łowieckiego).

Przepisy art. 32a ust 5 i 6 Prawa łowieckiego wpisują się zatem w zasadę lustra, zgodnie z którą nierozdzielnie z prawem do powołania pozostaje kompetencja do odwołania, natomiast modyfikacje kompetencji do odwołania powinny wynikać wprost z przepisu.

Niezależnie od powyższego, za przyjęciem dopuszczalności odwoływania z funkcji pełnionych w organach Polskiego Związku Łowieckiego przemawia również brzmienie § 111 ust. 5 Statutu PZŁ. W myśl tego przepisu „*Uchwały dotyczące zmian Statutu, odwołania członków organów Zrzeszenia lub koła, połączenia koła z innym kołem, podziału koła, nadania członkostwa honorowego Zrzeszenia, wykluczenia członka z koła oraz wykluczenia koła ze Zrzeszenia wymagają większości 2/3 głosów*”. Przepis dopuszcza zatem możliwość odwołania członków organów PZŁ, co jest zresztą konsekwencją powszechnie obowiązującej w polskim systemie prawnym zasady lustra. Uprawnione jest zatem wnioskowanie (w aspekcie reguły wnioskowania *a maiori ad minus*), że skoro dopuszczono w Statucie PZŁ odwołania członków organów Zrzeszenia lub koła, to trudno racjonalnie przyjąć, że według tego samego Statutu niedopuszczalne jest w ogóle odwołanie z funkcji w jednym z tych organów, a mianowicie z funkcji członka Prezydium NRL.

Reasumując powyższe, Naczelna Rada Łowiecka mogła na podstawie przepisu § 83 ust. 1 Statutu PZŁ odwołać Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej oraz jego zastępców, albowiem uprawnienie do odwołania wynika bezpośrednio z przyznanej Naczelnej Radzie Łowieckiej kompetencji do wyboru tych osób i jednocześnie nie jest w żaden sposób ograniczone przepisami Prawa łowieckiego lub innymi przepisami Statutu PZŁ. Minister nie znalazł niezgodności z przepisami prawa lub postanowieniami Statutu PZŁ uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r.: nr 216/2019 w sprawie odwołania Kolegi Rafała Malca z funkcji Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; nr 217/2019 w sprawie odwołania Kolegi Antoniego Przybylskiego z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; nr 218/2019 w sprawie odwołania Kolegi Andrzeja Hince z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady

Łowieckiej; nr 219/2019 w sprawie odwołania Kolegi Radosława Cywińskiego z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; nr 220/2019 w sprawie odwołania Kolegi Andrzeja Skibińskiego z funkcji Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej.

Uchwały NRL odwołujące Prezesa NRL i jego zastępców poprzedzały: uchwała NRL w sprawie zmiany porządku obrad Naczelnej Rady Łowieckiej zwołanego na podstawie § 84 ust. 4 pkt 2 lit. b Statutu PZŁ oraz uchwała nr 215/2019 w sprawie wotum zaufania dla Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej. Minister Środowiska decyzją z 4 października 2019 r. uchylił pierwszą z dwóch wyżej wymienionych uchwał w części dotyczącej pkt 5 porządku obrad w zakresie dotyczącym głosowania nad wotum zaufania dla prezydium NRL oraz uwarunkowania od negatywnego wyniku tego głosowania nad kolejnymi uchwałami oraz uchylił w całości uchwałę w sprawie wotum zaufania dla Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej. Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie Minister Środowiska wskazał na brak przepisu umożliwiającego Naczelnej Radzie Łowieckiej podejmowanie uchwał w przedmiocie udzielenia bądź nieudzielenia wotum zaufania dla Prezydium Rady, co spowodowało ocenę podjęcia uchwały jako działania bez podstawy prawnej wykraczającej poza statutowe kompetencje.

Minister Klimatu i Środowiska po ponownym rozpatrzeniu sprawy nie zgadza się z takim stanowiskiem.

Zgodnie z potocznym rozumieniem „wotum zaufania” jest rozumiane jako uchwała zarządu lub walnego zgromadzenia członków organizacji, stowarzyszenia itp. wyrażająca poparcie dla działalności któregoś z członków lub całego zarządu (tak: www.sjp.pl). Instytucja wotum zaufania występuje w polskim systemie prawnym (np. art. 28aa ust. 9 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym), a nieudzielenie wotum zaufania zazwyczaj odblokowuje możliwość rozpoczęcia procedury odwołania osoby, która nie uzyskała wotum zaufania z pełnionej funkcji (art. 28aa ust. 10 ustawy o samorządzie gminnym). Jak wynika z wcześniejszych wywodów, Naczelna Rada Łowiecka posiadała na dzień podjęcia uchwał kompetencję do odwołania członków Prezydium NRL. Ponieważ przepisy Statutu PZŁ, jak i przepisy Regulaminu Obrad Naczelnej Rady Łowieckiej, nie przewidywały poprzedzenia uchwał w sprawie odwołania członków Prezydium NRL głosowaniem nad wotum zaufania dla tych członków Prezydium NRL, podjęcie uchwały w sprawie udzielenia bądź nieudzielenia wotum zaufania dla Prezydium NRL było w zasadzie zbędne. NRL mogła od razu przystąpić do głosowania uchwał w sprawie odwołania członków Prezydium NRL, bez uzależnienia głosowania nad nimi od wcześniejszego nieudzielenia wotum zaufania. Należy jednak pamiętać, że podjęcie decyzji w sprawie zmian personalnych w organach różnych podmiotów motywowane jest zazwyczaj brakiem zaufania organu decyzyjnego do osób pełniących funkcje w organach podmiotu, co często znajduje odzwierciedlenie w uzasadnieniu do odwołania. Z powyższych względów uchwałę NRL w sprawie zmiany porządku obrad Naczelnej Rady Łowieckiej zwołanego na podstawie § 84 ust. 4 pkt 2 lit. b Statutu PZŁ w części dotyczącej pkt 5 oraz uchwałę nr 215/2019 w sprawie wotum zaufania dla Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej należy traktować jako działanie w ramach przysługującej NRL kompetencji do odwołania Prezydium NRL wynikającej w przepisu § 83 ust. 1 Statutu PZŁ,

a nie jako działanie niezależne od czynności odwołania, które wymagałoby osobnej podstawy prawnej. Minister nie znalazł zatem podstaw do uchylenia uchwały NRL z dnia 4 czerwca 2019 r. w sprawie zmiany porządku obrad Naczelnej Rady Łowieckiej zwołanego na podstawie § 84 ust. 4 pkt 2 lit. b Statutu PZŁ oraz uchwały z dnia 4 września 2019 r. nr 215/2019 w sprawie wotum zaufania dla Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej, albowiem podjęcie tych uchwał miało umocowanie w § 83 ust. 1 Statutu PZŁ i w konsekwencji nie wystąpiła przesłanka niezgodności postanowieniami Statutu PZŁ.

Rozpatrując przesłanki do ewentualnego stwierdzenia nieważności lub uchylenia kolejnych uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej podjętych w dniu 4 września 2019 r. tj.: uchwały 221/2019 w sprawie powołania Kolegi Pawła Piątkiewicza na funkcję Prezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; uchwały nr 222/2019 w sprawie powołania Kolegi Sławomira Strzelczyka na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; uchwały nr 223/2019 w sprawie powołania Kolegi Romana Dziedzica na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej; uchwały nr 224/2019 w sprawie powołania Kolegi Zygmunta Łukaszczyka na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej oraz uchwały nr 225/2019 w sprawie powołania Kolegi Dariusza Zalewskiego na funkcję Wiceprezesa Naczelnej Rady Łowieckiej organ wziął pod uwagę następujące okoliczności sprawy.

W pierwszej kolejności należało ocenić wpływ niewłaściwej nomenklatury zastosowanej w ww. uchwałach na niezgodność uchwał z przepisami prawa lub postanowieniami Statutu PZŁ. Wszystkie uchwały traktują bowiem o „powołaniu” zamiast o „wyborze” na członków Prezydium NRL. W ocenie organu nie jest to jednak uchybienie, które mogłoby w jakikolwiek sposób prowadzić do konieczności stwierdzenia niezgodności tych uchwał ze Statutem PZŁ lub przepisami prawa. Prawo łowieckie, jak już wspomniano we wcześniejszych akapitach niniejszej decyzji, nie wspomina w ogóle o Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej. Natomiast Statutu PZŁ w § 83 ust. 1 używa pojęcia „wybiera” a nie „powołuje”. Użyta nomenklatura w uchwałach jest więc błędna. Należy jednak mieć na uwadze, że w treści uchwał został wskazany przepis § 83 ust. 1 Statutu PZŁ jako podstawa prawna podjęcia uchwał, co jednoznacznie przesądza, że zamiarem Naczelnej Rady Łowieckiej było podjęcie uchwał w sprawie wyboru członków Prezydium NRL. Użycie niewłaściwej nomenklatury nie wpłynęło więc na niezgodność ww. uchwał z postanowieniami Statutu PZŁ z uwagi na wskazanie właściwej podstawy prawnej podjęcia uchwał.

Następnie organ ocenił wpływ trybu w jakim wybrano zastępców Prezesa NRL na niezgodność uchwał z przepisami prawa lub postanowieniami Statutu PZŁ. Minister Środowiska w decyzji z dnia 4 października 2019 r. uchylił uchwały w sprawie powołania zastępców Prezesa NRL tj. uchwały nr: 222/2019, 223/2019, 224/2019, 225/2019 uznając, że skoro w myśl § 83 ust. 1 Statutu PZŁ w skład Prezydium NRL wchodzi 5 stanowisk (stanowisko prezesa oraz cztery odrębne stanowiska jego zastępców), to wybór powinien się odbywać odrębnie na każde z wyżej wymienionych stanowisk, tj. na każde z tych stanowisk powinna być sporządzona oddzielna lista kandydatów. Tymczasem

z wydruków potwierdzających przebieg/wyniki głosowań wynika, iż głosowania odbywały się na wszystkie te stanowiska łącznie w oparciu o jedną listę kandydatów.

Minister Klimatu i Środowiska nie podziela tego sposobu interpretacji przepisu § 83 ust. 1 Statutu PZŁ. W ocenie Ministra przepis § 83 ust. 1 Statutu PZŁ określa skład Prezydium NRL i wskazuje organ kompetentny do jej wyboru. Z brzmienia przepisu „wybiera spośród swoich członków prezesa i czterech jego zastępców” nie wynikają natomiast żadne wytyczne co do sposobu głosowania nad czterema zastępcami, tzn. czy do głosowania powinny zostać sporządzone osobne listy kandydatów na każdego zastępców czy też głosowanie może odbyć się na wspólną listę kandydatów na czterech zastępców. Statut PZŁ pozostawia to zagadnienie do uregulowania Naczelnej Radzie Łowieckiej stanowiąc w § 82 ust. 3 pkt 5 Statutu PZŁ, że do pozostałych zadań NRL należy uchwalanie regulaminu obrad Naczelnej Rady Łowieckiej. Regulamin Obrad Naczelnej Rady Łowieckiej w § 11 ust. 1 wyraźnie stanowi, że wybory do Prezydium Rady odbywają się poprzez głosowanie na osoby. Rada może uchwalić głosowanie na listy kandydatów. Zatem Naczelna Rada Łowiecka wybierając zastępców Prezesa NRL w trybie głosowania na listy kandydatów nie naruszyła żadnego przepisu Statutu PZŁ, albowiem Statut PZŁ kwestii tej nie reguluje pozostawiając uregulowanie sposobu wyboru trybu głosowania postanowieniom Regulaminu Obrad Naczelnej Rady Łowieckiej, a tryb głosowania na listy jest przewidziany w Regulaminie.

W związku z powyższym, organ nie stwierdził niezgodności uchwał Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 4 września 2019 r. nr 221/2019; nr 222/2019; nr 223/2019; nr 224/2019 oraz nr 225/2019 z przepisami prawa lub z postanowieniami Statutu PZŁ.

W przypadku pozostałych czterech uchwał podjętych przez Naczelną Radę Łowiecką w dniu 4 września 2019 r., tj.: uchwały nr 226/2019 w sprawie wniosku o odwołanie Kolegi Andrzeja Perlińskiego z funkcji łowczego okręgowego PZŁ w Częstochowie; uchwały nr 227/2019 w sprawie uchylenia uchwały nr 163/2019 Zarządu Głównego Polskiego Związku Łowieckiego z dnia 12 sierpnia 2019 r. w sprawie powołania Łowczego Okręgowego PZŁ w Warszawie; uchwały nr 228/2019 w sprawie rozpatrzenia odwołania z dnia 11 lipca 2019 r. złożonego przez delegata Kol. Roberta Gajdę od uchwały nr 11 XI Okręgowego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego z dnia 30 czerwca 2019 r. w sprawie wyboru kandydatów na stanowisko łowczego okręgowego oraz uchwały nr 229/2019 w sprawie zmian regulaminów prób i konkursów pracy psów myśliwskich, należy zauważyć, że uchwały te całkowicie znajdują się poza warstwą merytoryczną sporu o wykładnię przepisu § 83 ust. 1 Statutu PZŁ, będącego kanwą niniejszego postępowania. Uchwały zostały niejako „przy okazji” objęte postępowaniem z uwagi na szeroko określony przedmiot postępowania w zawiadomieniu Ministra Środowiska z dnia 10 września 2019 r. o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego (zawiadomienie dotyczyło wszystkich uchwał podjętych przez NRL w dniu 4 września 2019 r.). Uchwały te zostały całkowicie pominięte zarówno w treści decyzji Ministra Środowiska z 4 października 2019 r., w treści decyzji Ministra Klimatu z 5 lutego 2020 r., jak i też

w treści wyroku Sądu. Jednakże mając na uwadze, że postępowanie w stosunku do tych decyzji zostało wszczęte, organ jest zobowiązany je zakończyć w trybie przewidzianym przez K.p.a. Po analizie przedmiotowych uchwał organ stwierdził, że NRL podejmując uchwały działała w ramach swoich kompetencji wynikających z postanowień Statutu PZŁ wskazanych w treści uchwał. Nie było zatem podstaw do stwierdzenia niezgodności uchwał z przepisami prawa lub postanowieniami Statutu PZŁ.

Zgodnie z przepisem art. 35a ust. 9 pkt 1 i 2 Prawa łowieckiego:

„9. W razie stwierdzenia, że działalność Krajowego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego lub Naczelnej Rady Łowieckiej jest niezgodna z przepisami prawa lub postanowieniami statutu Polskiego Związku Łowieckiego, minister właściwy do spraw środowiska, w zależności od rodzaju i stopnia stwierdzonych nieprawidłowości, może, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) uchylić w całości lub w części uchwałę niezgodną z postanowieniami statutu Polskiego Związku Łowieckiego;*
- 2) stwierdzić nieważność w całości lub w części uchwały niezgodnej z przepisami prawa;*
- 3) udzielić organowi upomnienia i zażądać od niego podjęcia działań mających na celu zapewnienie stanu zgodnego z prawem albo zaprzestania działania niezgodnego z prawem.*

10. Wszczynając postępowanie, o którym mowa w ust. 9, minister właściwy do spraw środowiska może wstrzymać wykonanie uchwały.”.

Natomiast zgodnie z art. 105 § 1 K.p.a.:

„§ 1. Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.”.

W przypadku postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu, jeżeli organ dochodzi do wniosku, że brak jest podstaw do zastosowania w ustalonym stanie faktycznym relewantnej normy prawa materialnego, organ winien zakończyć postępowanie poprzez wydanie decyzji o umorzeniu postępowania w całości lub w części. Wskazany w zawiadomieniu o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego przepis art. 35a ust. 9 i 10 Prawa łowieckiego nie znalazł zastosowania w ustalonym stanie faktycznym, albowiem Minister nie stwierdził niezgodności uchwał podjętych przez Naczelną Radę Łowiecką w dniu 4 września 2019 r. z przepisami prawa lub postanowieniami Statutu PZŁ.

Biorąc pod uwagę powyższe, Minister Klimatu i Środowiska orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Strona niezadowolona z treści decyzji może w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, zwrócić się do Ministra Klimatu i Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 127 § 3 Kpa). Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wolny jest od opłat. Zgodnie z art. 130 § 1 i 2 w związku z art. 127 § 3 Kpa przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, a wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji. Przepisów tych nie stosuje się w przypadkach, gdy decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności (art. 108 Kpa) oraz decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy. Decyzja podlega też wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 130 § 4 w zw. z art. 127 § 3 Kpa).

2. Jeżeli Strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji Stronie - art. 52 § 3, art. 53 § 1 p.p.s.a. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Klimatu i Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa). Brak złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od daty jej doręczenia i złożenie skargi spowoduje, że decyzja stanie się ostateczna i wykonalna. Zgodnie bowiem z art. 61 § 1 p.p.s.a. wniesienie skargi na decyzję bowiem nie wstrzymuje wykonania decyzji i podlega ona wykonaniu jako decyzja ostateczna. Złożenie skargi od decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego objęte jest wpisem stałym w wysokości 200 zł zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 poz. 535).

3. W przypadku złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów postępowania sądowo-administracyjnego oraz przyznania prawa pomocy przed sądem administracyjnym na zasadach określonych w art. 239-262 p.p.s.a. Właściwy w tym zakresie jest Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, do którego należy złożyć odpowiedni wniosek.

4. W trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do wniesienia tego wniosku wobec Ministra Klimatu i Środowiska, który wydał niniejszą decyzję. Z dniem doręczenia Ministrowi Klimatu i Środowiska oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, że na decyzję nie może być wniesiona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie i podlega ona wykonaniu (art. 127a w zw. z art. 127 § 3 i art. 16 § 3 K.p.a.).

Otrzymują:

- 1) Naczelna Rada Łowiecka

- 2) Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego
- 3) Rafał Malec
- 4) Antoni Przybylski
- 5) Andrzej Hinc
- 6) Radosław Cywiński
- 7) Andrzej Skibiński
- 8) Paweł Piątkiewicz
- 9) Sławomir Strzelczyk
- 10) Roman Dziedzic
- 11) Zygmunt Łukaszczyk
- 12) Dariusz Zalewski
- 13) Andrzej Perliński
- 14) Jan Danyłow
- 15) Robert Gajda

Edward Siarka
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	1640420.6007367.4874201
Nazwa dokumentu	Decyzja w sprawie uchwał NRL.pdf
Tytuł dokumentu	Decyzja w sprawie uchwał NRL
Sygnatura dokumentu	DLL-WOPL.816.1.2021
Data dokumentu	2021-10-06 15:48:06
Skrót dokumentu	8F774343B5E68F24C1BEC69B2D77B071CC2 D611C
Wersja dokumentu	1.25
Data podpisu	2021-10-06
Podpisane przez	Edward Siarka; Ministerstwo Klimatu i Środowiska Sekretarz Stanu
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego karta
	EZD 3.104.37.37.20575
Data wydruku:	2021-10-07 10:55:24
Autor wydruku:	Stachniak Eligiusz

